Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (четвърти състав)

12 ноември 2015 година*

„Преюдициално запитване — Селско стопанство — Регламент (ЕО) № 73/2009 — Член 7, параграф 1, член 10, параграф 1, член 121 и член 132, параграф 2 — Актове за изпълнение на този регламент — Валидност с оглед на Договора за функционирането на ЕС и Акта за присъединяване от 2003 г., както и на принципите на недопускане на дискриминация, правна сигурност, защита на оправданите правни очаквания и добра администрация — Модулация на директните плащания за земеделските стопани — Намаляване на сумите — Равнище на директните плащания в държавите — членки на Европейската общност към 30 април 2004 г., и в държавите членки, които са се присъединили към нея на 1 май 2004 г. — Липса на публикуване и на мотиви“

По дело C-103/14

с предмет преюдициално запитване, отправено на основание член 267 ДФЕС от Vilniaus apygardos administracinis teismas (Областен административен съд, Вилнюс) (Литва) с акт от 10 февруари 2014 г., постъпил в Съда на 4 март 2014 г., в рамките на производство по дело

Bronius Jakutis,

Kretingalės kooperatinė ŽŪB

срещу

Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos,

Lietuvos valstybė,

в присъствието на:

Lietuvos Respublikos Vyriausybėė,

Lietuvos Respublikos žemės ūkio ministerija,

СЪДЪТ (четвърти състав),

състоящ се от: L. Bay Larsen, председател на трети състав, изпълняващ функциите на председател на четвърти състав, J. Malenovský, M. Safjan (докладчик), A. Prechal и K. Jürimäe, съдии,

генерален адвокат: N. Wahl,

секретар: M. Aleksejev, администратор,

* Език на производството: литовски.

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 25 февруари 2015 г.,

като има предвид становищата, представени:

— за B. Jakutis и Kretingalės kooperatinė ŽŪB, от E. Pranauskas и J. Sviderskis, както и от I. Vėgėlė, advokatas,

— за литовското правителство, от D. Kriaučiūnas, K. Anužis, R. Makelis, A. Karbauskas и K. Vainienė, в качеството на представители,

— за полското правителство, от B. Majczyna, в качеството на представител,

— за Съвета на Европейския съюз, от E. Karlsson и J. Vaičiukaitė, в качеството на представители,

— за Европейската комисия, от H. Kranenborg и A. Steiblytė, в качеството на представители,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 4 юни 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

1 Преюдициалното запитване се отнася до тълкуването на член 39 ДФЕС, на глава 6.A, точка 27, буква б) от приложение II към Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз (ОВ L 236, 2003 г., стр. 33, наричан по-нататък „Актът за присъединяване от 2003 г.“), на член 7, параграф 1, член 10, параграф 1, член 121 и член 132, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 (ОВ L 30, стр. 16 и поправка в ОВ L 43, 2010 г., стр. 7), както и до валидността на член 10, параграф 1 и член 132, параграф 2 от Регламент № 73/2009, на поправката на този регламент, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* на 18 февруари 2010 г., на Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен на Комисията от 2 юли 2012 година за разрешаване на допълнителните национални директни плащания в Литва за 2012 г. и на Работен документ DS2011/14/REV2 на Комисията от 20 октомври 2011 г.

2 Запитването е отправено в рамките на спор между, от една страна, г-н Jakutis и Kretingalės kooperatinė ŽŪB (земеделска кооперация Kretingalė), и от друга страна, Nacionalinė mokėjimo agentūra prie Žemės ūkio ministerijos (Националната разплащателна агенция към Министерството на земеделието на Литва, наричана по-нататък „Агенцията“) и Lietuvos valstybė (литовската държава) относно модулацията на директните плащания от Европейския съюз и намалението на допълнителните национални директни плащания (наричани по-нататък „ДНДП“), приложени за 2012 г. за жалбоподателите в главното производство, които искат обезщетение за пропуснатите от тях ползи.

Правна уредба

Актът за присъединяване от 2003 г.

3 Член 9 от Акта за присъединяване от 2003 г. гласи:

„Разпоредбите на настоящия акт, чиято цел или действие е да отменят или изменят актовете, приети от институциите[,] по различен начин от този на преходните мерки, имат същия правен статус, както разпоредбите, които те отменят или изменят, и са предмет на същите правила, като тези разпоредби“.

4 Съгласно член 23 от този акт:

„Съветът, с единодушие по предложение на Комисията и след консултации с Европейския парламент, може да приема промени в разпоредбите на настоящия акт[…] относно Общата селскостопанска политика [наричана по-нататък „ОСП“], които могат да се окажат необходими в резултат на изменение в правилата на Общността. Такива промени могат да се извършат преди датата на присъединяването“.

5 Член 57 от посочения акт гласи следното:

„1. Когато актовете на институциите отпреди присъединяването изискват изменение, дължащо се на присъединяването[,] и необходимите изменения не са предвидени в настоящия акт или в неговите приложения, тези промени[…] се извършват съгласно процедурата, предвидена в параграф 2. Тези изменения влизат в сила[,] считано от момента на присъединяване.

2. За тази цел, Съветът с квалифицирано мнозинство по предложение на Комисията или Комисията, в зависимост от това, коя от двете институции е издала първоначалните актове, приемат необходимите текстове“.

Регламент (ЕО) № 1259/1999

6 Съгласно член 1 от Регламент (ЕО) № 1259/1999 на Съвета от 17 май 1999 година за установяване на общи правила за схемите за директно подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика (ОВ L 160, стр. 113) той се прилага за плащанията, отпускани директно на земеделските стопани по схемите за подпомагане, предвидени в рамките на ОСП и финансирани частично или изцяло от секция „Гарантиране“ на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА), с изключение на плащанията, предвидени в Регламент (ЕО) № 1257/1999 на Съвета от 17 май 1999 година относно подпомагане на развитието на селските райони от Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на земеделието (ФЕОГА) и за изменение и отмяна на някои регламенти (ОВ L 160, стр. 80; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 28, стр. 134).

7 С глава 6.А, точка 27, буква б) от приложение II към Акта за присъединяване от 2003 г. в Регламент № 1259/1999 по-специално се добавят членове 1а—1в относно схемите за подпомагане в новите държави членки.

8 Член 1а от Регламент № 1259/1999 установява схема за директни плащания, които се въвеждат постепенно в новите държави членки. Този член предвижда:

„Въвеждане на схеми за подпомагане в новите държави членки

В Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словашката република (наричани по-долу „нова държава членка/нови държави членки“) преките плащания, отпускани по системите за подпомагане, посочени в член 1, се въвеждат в съответствие със следната схема на увеличаване, изразено като процент от предишното приложимо ниво на такива плащания в Общността, в състава ѝ на 30 април 2004 г.:

— 25 % през 2004 г.

— 30 % през 2005 г.

— 35 % през 2006 г.

— 40 % през 2007 г.

— 50 % през 2008 г.

— 60 % през 2009 г.

— 70 % през 2010 г.

— 80 % през 2011 г.

— 90 % през 2012 г.

— 100 %, считано от 2013 г.“ [неофициален превод].

9 Член 1б от Регламент № 1259/1999 установява схема за единно плащане на площ (наричана по-нататък „СЕПП“), която новите държави членки могат да прилагат вместо директните плащания по схемите за подпомагане, предвидени в член 1 от този регламент.

10 Член 1в от Регламент № 1259/1999 позволява на новите държави членки да отпускат ДНДП. Параграф 1 от него гласи:

„За целите на настоящия член „национална схема, подобна на ОСП“ означава всяка национална схема за преки плащания, приложима преди датата на присъединяване на новите държави членки, съгласно която е отпускана помощ на земеделските стопани по отношение на производство, обхванато от някоя от схемите за преки плащания на [Съюза], изброени в приложение I“ [неофициален превод].

11 Съгласно параграф 2, последна алинея от този член:

„Общата пряка помощ за земеделски производители, която може да се отпуска след присъединяването в новите държави членки съгласно съответната система на [Съюза], включително всички [ДНДП], не следва да надхвърля нивото на прякото подпомагане, което земеделският стопанин би имал право да получи по съответната система на [Съюза], прилагана преди към държавите членки в Общността, в състава ѝ на 30 април 2004 г.“ [неофициален превод].

12 Член 1в, параграфи 4, 5 и 8 от Регламент № 1259/1999 гласи следното:

„4. Ако нова държава членка реши да прилага [СЕПП], тази нова държава членка може да отпуска допълнителна национална пряка помощ при условията, посочени в параграфи 5 и 8.

5. Общият размер на допълнителната национална помощ на сектор, отпускана в дадена година, когато се прилага [СЕПП], се ограничава от специфичния финансов пакет за сектора. Този пакет се равнява на разликата между:

— общия размер на подпомагане на сектор в резултат от прилагането на първото или второто тире на параграф 2, според случая, и

— общия размер на пряко подпомагане, което би било на разположение в съответната държава членка за същия сектор във въпросната година по [СЕПП].

[…]

8. Не се отпускат допълнителни национални плащания или помощ за земеделски дейности, обхванати от обща пазарна организация, която не е непряко подкрепяна от схема за подпомагане, посочена в член 1“.

Регламент (ЕО) № 1782/2003

13 Член 10 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 на Съвета от 29 септември 2003 година относно установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски производители и за изменение на Регламенти (ЕИО) № 2019/93, (ЕО) № 1452/2001, (ЕО) № 1453/2001, (ЕО) № 1454/2001, (ЕО) № 1868/94, (ЕО) № 1251/1999, (ЕО) № 1254/1999, (ЕО) № 1673/2000, (ЕИО) № 2358/71 и (ЕО) № 2529/2001 (ОВ L 270, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 49, стр. 177) е озаглавен „Модулация“ и предвижда:

„1. Всички суми за преки плащания, които трябва да се отпускат на един земеделски производител за дадена календарна година в определена държава членка, се намаляват за всяка година до 2012 със следните проценти:

— За 2005 г.: 3 %,

— За 2006 г.: 4 %,

— За 2007 г.: 5 %,

— За 2008 г.: 5 %,

— За 2009 г.: 5 %,

— За 2010 г.: 5 %,

— За 2011 г.: 5 %,

— За 2012 г.: 5 %“.

[…]“.

14 С Решение 2004/281/ЕО на Съвета от 22 март 2004 година за адаптиране на Акта относно условията за присъединяване към Европейския съюз на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз след реформата в общата селскостопанска политика (ОВ L 93, стр. 1) в Регламент № 1782/2003 по-специално се добавят членове 143а—143в.

15 Член 143а от Регламент № 1782/2003 възпроизвежда графика за постепенно въвеждане на директните плащания, предвиден в член 1а от Регламент № 1259/1999, а член 143в от Регламент № 1782/2003 установява правилата относно СЕПП.

16 Както член 1в от Регламент № 1259/1999, член 143в от Регламент № 1782/2003 позволява на новите държави членки да предоставят ДНДП и параграф 2, четвърта алинея от него предвижда също, че общата сума на директната подкрепа, която земеделският производител може да получи в новите държави членки след присъединяването, съгласно съответните директни плащания, включително всички ДНДП, не може да надвишава равнището на директната подкрепа, което е разрешено да получи земеделският производител, съгласно съответното директно плащане, такова каквото е било в държавите членки в Общността към 30 април 2004 г.

17 С Регламент (ЕО) № 583/2004 на Съвета от 22 март 2004 година за изменение на Регламент № 1782/2003, Регламент (ЕО) № 1786/2003 за общата организация на пазара на изсушен фураж и Регламент № 1257/1999 предвид присъединяването на Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словения и Словакия към Европейския съюз (ОВ L 91, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 54, стр. 252) в Регламент № 1782/2003 по-специално се добавя член 12а.

18 Член 12а, параграф 1 от Регламент № 1782/2003 предвижда:

„Членове 10 и 12 не се прилагат за новите държави членки до началото на календарната година, по отношение на която равнището на преки плащания, приложимо в новите държави членки, се равнява поне на прилаганото по това време равнище на тези плащания в Общността, в нейния състав към 30 април 2004 г.“

Регламент № 73/2009

19 Съгласно съображение 17 от Регламент № 73/2009:

„Модулацията не следва да намалява нетната сума, изплащана на земеделски стопанин от нова държава членка, под размера на сумата, която трябва да бъде изплатена на такъв земеделски стопанин от държава членка, различна от новите държави членки. Веднага след като модулацията започне да се прилага за земеделските стопани от новите държави членки, равнището на намалението следва да бъде ограничено до разликата между равнището при постепенното въвеждане на схемата и равнището в държавите членки, различни от новите държави членки, след прилагането на модулацията. Освен това модулацията следва да се взема предвид при предоставянето на [ДНДП] на земеделските стопани от новите държави членки, за които се прилага модулация“.

20 Съгласно член 2, буква г) от посочения регламент „директно плащане“ означава: „плащане, което се отпуска пряко на земеделските стопани съгласно схема за подпомагане, посочена в приложение I“.

21 Член 7 от същия регламент, озаглавен „Модулация“, предвижда:

„1. Сумата на директните плащания, предоставени на земеделски стопанин през дадена календарна година, която надвишава 5 000 EUR, се намалява за всяка година до 2012 г. със следните проценти:

а) през 2009 г. — с 7 %,

б) през 2010 г. — с 8 %,

в) през 2011 г. — с 9 %,

г) през 2012 г. — с 10 %.

2. Процентите, предвидени в параграф 1, се увеличават с 4 процентни пункта за сумите, които надхвърлят 300 000 EUR.

[…]“.

22 Член 10 от Регламент № 73/2009, озаглавен „Специални правила за модулация в новите държави членки“, гласи:

„1. Член 7 се прилага за земеделски стопани в нова държава членка за всяка календарна година само ако равнището на директните плащания, приложимо в тази държава членка за съответната календарна година съгласно член 121, е най-малкото равно на приложимото по това време равнище в държавите членки, различни от новите държави членки, като се вземат предвид намаленията, прилагани съгласно член 7, параграф 1.

2. Ако член 7 се прилага за земеделски стопани в нова държава членка, приложимият процент съгласно член 7, параграф 1 се ограничава до разликата между равнището на директните плащания, приложимо за тази държава членка съгласно член 121, и равнището в държавите членки, различни от новите държави членки, като се вземат предвид намаленията, прилагани съгласно член 7, параграф 1.

[…]“.

23 Член 121 от посочения регламент предвижда:

„В новите държави членки […] директните плащания се въвеждат в съответствие със следния график на нарастване, изразено в проценти от прилаганото за съответната година равнище на такива плащания в държавите членки, различни от новите държави членки:

— 60 % през 2009 г.,

— 70 % през 2010 г.,

— 80 % през 2011 г.,

— 90 % през 2012 г.,

— 100 % от 2013 г.

[…]“.

24 Съгласно член 132, параграф 2 от същия регламент:

„Новите държави членки имат възможност, при условие че Комисията разреши, да допълват всяко пряко плащане:

а) по отношение на всички преки плащания — до 30 процентни пункта над приложимото равнище, посочено в член 121 за съответната година. […] За директните плащания, посочени в дял IV, глава 7 от Регламент (ЕО) № 1782/2003, новите държавите членки могат да допълват такива директни плащания до 100 %. […]

или

б) i) по отношение на директни плащания, различни от схемата за единно плащане — общото равнище на директното подпомагане, което земеделският стопанин би имал право да получи за всеки отделен продукт в новата държава членка за календарната 2003 г., съгласно национална схема, подобна на ОСП, увеличено с 10 процентни пункта. Въпреки това за Литва референтната година е календарната 2002 г. […];

ii) по отношение на схемата за единно плащане общата сума за допълнителни национални директни плащания, които могат да бъдат предоставени от нова държава членка по отношение на дадена година, се ограничава от специфичен финансов пакет. Този пакет е равен на разликата между:

— общата сума на директно подпомагане по национална схема, подобна на ОСП, която би била предоставена в съответната нова държава членка по отношение на календарната 2003 г. или, в случая с Литва — за календарната 2002 г., всеки път увеличена с 10 процентни пункта. […], както и

— националния таван на тази нова държава членка, посочен в приложение VIII, преизчислен, когато е уместно, в съответствие с член 51, параграф 2.

За да се изчисли общата сума, посочена в първо тире от настоящата подточка, се включват националните директни плащания или техните компоненти, съответстващи на директните плащания на Общността или техните компоненти, които са били взети предвид за изчисляване на действителния таван на съответната нова държава членка съгласно член 40 и член 51, параграф 2.

За всяко съответно директно плащане новата държава членка може да избере да прилага буква а) или буква б) от първа алинея.

[…]“.

25 Първоначалната редакция на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009 е следната:

„От 2012 г. общото директно подпомагане, което земеделският стопанин може да получи в новите държави членки след присъединяването по линия на съответните директни плащания, включително всички [ДНДП], не следва да превишава равнището на директното подпомагане, на което земеделският стопанин би имал право по линия на съответното директно плащане, прилагано към дадения момент в държавите членки, различни от новите държави членки, като се отчита прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“.

26 На 18 февруари 2010 г. в *Официален вестник на Европейския съюз* е публикувана поправка на тази разпоредба на всички официални езици, като вследствие на това тя гласи следното:

„Общото директно подпомагане, което земеделският стопанин може да получи в новите държави членки след присъединяването по линия на съответните директни плащания, включително всички [ДНДП], не следва да превишава равнището на директното подпомагане, на което земеделският стопанин би имал право по линия на съответното директно плащане, прилагано към дадения момент в държавите членки, различни от новите държави членки, като от 2012 г. се отчита прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“.

27 Член 132, параграфи 4—8 от Регламент № 73/2009 предвижда:

„4. Ако нова държава членка реши да прилага [СЕПП], тази нова държава членка може да отпуска допълнителна национална пряка помощ съгласно условията, посочени в параграфи 5 и 8.

5. Общият размер на допълнителната национална помощ, отпусната през годината, когато е приложена [СЕПП], може да бъде ограничен от специфичен финансов пакет за (под)сектор, при условие че такъв специфичен финансов пакет за (под)сектор се отнася единствено до:

а) комбинираните директни плащания със схемата за единно плащане; и/или

б) за 2009 г. — едно или повече директни плащания, които са изключени или могат да бъдат изключени от схемата за единно плащане в съответствие с член 70, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1782/2003 или могат да подлежат на частично прилагане, както е посочено в член 64, параграф 2 от същия регламент;

в) от 2010 г. — едно или повече от директните плащания, които може да подлежат на частично изпълнение или специфично подпомагане, както е посочено в член 51, параграф 2 и член 68 от настоящия регламент.

Този пакет е равен на разликата между:

а) общия размер на подпомагане за (под)сектор в резултат на прилагането на параграф 2, първа алинея, букви а) или б), според случая, и

б) общия размер на директното подпомагане, с която би разполагала съответната нова държава членка за същия (под)сектор през съответната година съгласно [СЕПП].

6. Новите държави членки могат да вземат решение, въз основа на обективни критерии и след разрешение от Комисията, за размера на допълнителната национална помощ, която да бъде отпусната.

7. Разрешението от Комисията:

а) когато се прилага параграф 2, първа алинея, буква б) —посочва съответните национални схеми за директни плащания, подобни на ОСП;

б) определя равнището, до което може да се изплаща допълнителна национална помощ, размера на допълнителната национална помощ и когато е уместно, условията за предоставянето ѝ;

в) се дава в зависимост от корекции, които може да се окажат необходими, поради развитие на ОСП.

8. Не се отпускат допълнителни национални плащания или помощ за селскостопански дейности, за които не са предвидени директни плащания в държавите членки, различни от новите държави членки“.

28 С Регламент (ЕС) № 671/2012 на Европейския парламент и на Съвета от 11 юли 2012 година за изменение на Регламент № 73/2009 във връзка с прилагането на директни плащания за селскостопански производители за 2013 г. (ОВ L 204, стр. 11) в последния регламент по-специално се добавя член 133а, който е озаглавен „Преходно национално подпомагане“ и предвижда:

„1. […] новите държави членки, които прилагат [СЕПП], имат възможността да предоставят преходно национално подпомагане през 2013 г.

С изключение на Кипър предоставянето на такова подпомагане подлежи на разрешение от Комисията, което се дава в съответствие с параграф 5.

2. Преходното национално подпомагане може да бъде предоставено на земеделски стопани в сектори, за които през 2012 г. са били разрешени [ДНДП] и, в случая на Кипър, държавни помощи съгласно членове 132 и 133.

3. Условията за предоставяне на подпомагане са идентични с тези за разрешаване отпускането на плащания съгласно членове 132 и 133 за 2012 г.

[…]“.

Регламент (ЕС) № 1307/2013

29 Съгласно член 37, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1307/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година за установяване на правила за директни плащания за земеделски стопани по схеми за подпомагане в рамките на общата селскостопанска политика и за отмяна на Регламент (ЕО) № 637/2008 на Съвета и Регламент № 73/2009 (ОВ L 347, стр. 608):

„Условията за предоставяне на преходна национална помощ са идентични с тези, които са разрешени за предоставянето на плащания съгласно член 132, параграф 7 или член 133а от Регламент (ЕО) № 73/2009 за 2013 г., с изключение на намалението на плащанията, в резултат на прилагането на член 132, параграф 2 във връзка с членове 7 и 10 от същия регламент“.

Регламент (ЕС) № 1310/2013

30 С Регламент (ЕС) № 1310/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 17 декември 2013 година относно определяне на някои преходни разпоредби във връзка с подпомагането на развитието на селските райони от Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР), за изменение на Регламент (ЕС) № 1305/2013 на Европейския парламент и на Съвета по отношение на ресурсите и тяхното разпределение за 2014 г. и за изменение на Регламент № 73/2009 и регламенти (ЕС) № 1307/2013, (ЕС) № 1306/2013 и (ЕС) № 1308/2013 на Европейския парламент и на Съвета във връзка с прилагането им през 2014 г. (ОВ L 347, стр. 865) в Регламент № 73/2009 се добавя член 133б, озаглавен „Преходна национална помощ през 2014 г.“; параграф 3 от този член гласи:

„Помощта по настоящия член може да бъде отпусната на земеделски стопани в секторите, в които през 2013 г. е предоставена преходна национална помощ съгласно член 133а […]“.

Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен

31 Шесто съображение от Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен гласи следното:

„На 20 октомври 2011 г. Комисията публикува работен документ за комитета за управление на директните плащания, в който са дадени подробни обяснения за метода за намаляване на допълнителните национални директни плащания и за прилагането му от някои нови държави членки за 2012 г. в съответствие с член 132, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 73/2009“.

32 Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен съдържа два члена, които предвиждат:

„Член 1

1. За 2012 г. на Литва се разрешава да отпуска [ДНДП] съгласно условията, посочени в искането ѝ от 22 март 2012 г.

2. Равнището, до което може да достигне [ДНДП], и съответната му максимална ставка са определени в приложението към настоящото решение.

3. За плащанията следва да се използва ставката за изменение, приложима за плащанията, отпускани по [СЕПП], предвидена в член 122 от Регламент (ЕО) № 73/2009.

4. Ако общата сума на директните плащания, отпуснати на земеделски стопанин съгласно Регламент (ЕО) № 73/2009, в това число всички [ДНДП], надвишава 5 000 EUR, сума, равна на 10 % от общата надвишаваща 5 000 EUR сума, се приспада от сумата на [ДНДП], които следва да се отпуснат на този земеделски стопанин в съответствие с приложението към настоящото решение. Този процент се увеличава с четири процентни пункта, ако общата сума на всички директни плащания, в това число всички [ДНДП], надхвърля 300 000 EUR, но намалението се прилага единствено за частта от общата сума, надвишаваща 300 000 EUR и състояща се от [ДНДП].

Член 2

Адресат на настоящото решение е Република Литва“ [неофициален превод].

Спорът по главното производство и преюдициалните въпроси

33 От присъединяването на Република Литва към Съюза доходите на литовските земеделски стопани се поддържат посредством директни плащания, които включват плащания от бюджета на Съюза и национални директни плащания от бюджета на съответната държава. Република Литва е избрала СЕПП. Съгласно тази схема плащането се изчислява, като годишният финансов пакет на съответната държава се разделя на земеделската площ, която отговаря на условията, за да се ползва с помощ.

34 Съгласно Акта за присъединяване от 2003 г. директните плащания от Съюза за земеделските стопани в Литва и в останалите нови държави членки постепенно са се увеличили. Трябвало е те да достигнат 100 % от равнището на директните плащания в държавите членки, различни от новите, едва от 2013 г. До тази дата новите държави членки са можели да предоставят ДНДП, след разрешение от Комисията.

35 Според запитващата юрисдикция в Литва не е постигната поставената с Акта за присъединяване от 2003 г. цел през 2012 г. равнището на директните плащания да е 90 % от равнището на директните плащания в държавите членки, различни от новите. Това се дължи на факта, че

директните плащания се извършват на базата на констатирания за периода от 2000 г. до 2002 г. референтен добив на земеделски култури. На тази основа е изчислен и финансовият пакет за директните плащания от 100 % в Република Литва, който трябва да се раздели на базовата площ, за да се изчисли директното плащане за всеки хектар. До 2012 г. обаче референтният добив силно се е увеличавал и базовата площ постоянно е нараствала. Вследствие на това е намаляла сумата на директните плащания за хектар.

36 На 20 октомври 2011 г. Комисията приема Работен документ DS/2011/14/REV2, в който се уточнява редът, по който за 2012 г. някои от новите държави членки трябва съгласно Регламент № 73/2009 да приложат модулация на директните плащания и да намалят ДНДП. Така, от една страна, директните плащания над 5 000 EUR по принцип подлежат на модулация. От друга страна, съгласно Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен ДНДП за земеделските стопани в Литва са намалени с 10 %.

37 Г-н Jakutis и земеделска кооперация Kretingalė подават за 2012 г. заявление до Агенцията за подпомагане за земеделски и други площи.

38 На 5 юни 2013 г. Агенцията приема решение по заявлението на г-н Jakutis, като смята, че ДНДП трябва да бъдат намалени, тъй като общата сума на директните плащания, в това число всички ДНДП, които той е получил през 2012 г., надвишава 5 000 EUR (тоест 17 264 LTL (латвийски литас).

39 Що се отнася до земеделска кооперация Kretingalė, с решение от 22 май 2013 г. Агенцията прилага модулация на директните плащания, финансирани с помощта на ФЕОГА, и намалява ДНДП. Общата сума на директните плащания и на ДНДП, получени от тази кооперация, надвишава 300 000 EUR.

40 Г-н Jakutis и земеделска кооперация Kretingalė сезират запитващата юрисдикция с жалби за отмяна на посочените решения.

41 Според жалбоподателите в главното производство няма правно основание за извършване в Литва през 2012 г. на модулация на директните плащания или за намаляване на ДНДП. Те твърдят, че по силата на разпоредбите на Акта за присъединяване от 2003 г., докато не се докаже на практика, че равнищата на и сумите по директните плащания за стопанства в държавите членки, различни от новите, и в Литва са изравнени, не може да се извършва модулация на директните плащания за стопанствата в Литва съгласно член 7 и член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009.

42 Жалбоподателите в главното производство подчертават, че през 2012 г. равнището на директните плащания в държавите членки, различни от новите, е по-високо от 90 % от равнището на всички директни плащания, при положение че е било невъзможно от математическа гледна точка то да надвишава 90 % от това равнище в Литва. Освен това финансираните от бюджета на Съюза директни плащания за земеделските стопани в Литва за 2012 г. били повече от два пъти по-ниски от получените в държавите членки, различни от новите, дори след модулация от 10 %. Докато не се докажело на практика, че равнищата на и сумите по директните плащания за стопанствата в държавите членки, различни от новите, и в Литва били изравнени, не трябвало и не можело да се извършва модулация на директните плащания за стопанствата в Литва, а ДНДП не можело да бъдат намалени.

43 Агенцията подчертава, че няма компетентност да преценява законосъобразността на постановленията на Министерския съвет на Литва и още повече на решенията на Комисията.

44 Литовското правителство потвърждава обстоятелствата, на които се позовават жалбоподателите в главното производство, като заявява, че Комисията не е извършила никакво разследване, нито е представила каквито и да е данни, потвърждаващи, че през 2012 г. равнището на директните плащания е било едно и също в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите. Изложените в Работен документ DS/2011/14/REV2 доводи, че равнището на плащанията в новите държави членки е достигнало това на плащанията в държавите членки, различни от новите, се основавали на тълкуване на процентните стойности, посочени в Регламент № 73/2009.

45 Според литовското правителство голям брой стопанства в държавите членки, различни от новите, са получили за 2012 г. директни плащания в размер под 5 000 EUR и съгласно член 7 от Регламент № 73/2009 модулацията не е била приложима за тях, поради което те са получавали директни плащания в размер на 100 %. Вследствие на това, ако модулацията се прилагала само за стопанствата, получаващи директни плащания в размер над 5 000 EUR, общото равнище на директните плащания в държавите членки, различни от новите, щяло да бъде по-високо от 90 % от равнището на всички директни плащания. За сметка на това, в новите държави членки всички стопанства получавали директни плащания в размер на 90 %, независимо от това дали директните плащания за стопанството надвишават 5 000 EUR.

46 Запитващата юрисдикция има съмнения относно съответствието на това положение с принципа на недопускане на дискриминация. След като има обективна разлика в размера на платената на хектар сума в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите, тези групи държави са в различни положения и поради това не трябва да бъдат третирани еднакво, тоест като модулацията се прилага по идентичен начин. Също така по силата на принципите за полагане на грижа и за добра администрация Комисията е била длъжна да установи всички фактически обстоятелства, необходими за упражняване на правото на преценка, с което тя разполага.

47 При тези обстоятелства Vilniaus apygardos administracinis teismas решава да спре производството и да постави на Съда следните преюдициални въпроси:

„1) По отношение на преценката на равнището на директните плащания в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите, съгласно член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 във връзка с членове 7 и 121 от него:

а) Трябва ли член 7, параграф 1 от Регламент № 73/2009 във връзка с член 10, параграф 1 и член 121 да се тълкува в смисъл, че през 2012 г. равнището на надвишаващите 5 000 EUR директни плащания в държавите членки, различни от новите, е 90 %?

б) При утвърдителен отговор на първи въпрос, буква а), това означава ли, че през 2012 г. равнището на директните плащания в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите, не е било изравнено съгласно текста и целите на член 10, параграф 1 и член 121 от Регламент № 73/2009?

в) Последната част на член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 („[…] като се вземат предвид намаленията, прилагани съгласно член 7, параграф 1“) и Работен документ DS/2011/14/REV2, в които за целите на сравнението се установява различна основа за директните плащания — в новите държави членки равнището на директните плащания се определя, без да е извършена модулация (90 % съгласно член 121 от посочения регламент), докато в държавите членки, различни от новите, е извършена модулация (100 %, намалени с 10 % съгласно член 7, параграф 1, буква г) от същия регламент) — в противоречие ли са с Акта за присъединяване от 2003 г. и с принципите на правото на

Европейския съюз, и по-специално принципите на защита на оправданите правни очаквания, на добра администрация, на лоялна конкуренция и на недопускане на дискриминация, както и с целите на ОСП, посочени в член 39 ДФЕС?

2) Във връзка с несъвместимостта на член 10, параграф 1, на член 132, параграф 2, края на последната алинея от Регламент № 73/2009 и на приетите въз основа на тях мерки от правото на Европейския съюз с Акта за присъединяване от 2003 г. и принципи на Европейския съюз:

   а) Последната част на член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 („[…] като се вземат предвид намаленията, прилагани съгласно член 7, параграф 1“) и член 132, параграф 2, краят на последната алинея („[…] като от 2012 г. се отчита прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“), както и приетите въз основа на тях Работен документ DS/2011/14/REV2 и Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен в противоречие ли са с Акта за присъединяване от 2003 г., който не предвижда модулацията на директните плащания и намалението на [ДНДП] в новите държави членки и/или годината, в която се предполага, че са изравнени директните плащания в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите?

   б) Член 10, параграф 1 и член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009, както и Работен документ DS/2011/14/REV2 и Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен, доколкото съгласно текста и целите им през 2012 г. се извършва модулация на директните плащания и се намаляват [ДНДП] в новите държави членки, които са подпомагани в значително по-малка степен от държавите членки, различни от новите, в противоречие ли са с принципите на правото на Европейския съюз, и по-специално принципите на защита на оправданите правни очаквания, на лоялна конкуренция и на недопускане на дискриминация, както и с целите на ОСП, посочени в член 39 ДФЕС, в частност тази за увеличаване на селскостопанската производителност?

   в) Изменението на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009 („[…] като от 2012 г. се отчита прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“), въведено с поправка (изменението не е от техническо естество и текстът е основно изменен, доколкото съгласно разпоредбата се е предполагало, че директните плащания в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите, са изравнени през 2012 г.), в противоречие ли е с принципи на правото на Европейския съюз, и по-специално принципите на защита на оправданите правни очаквания, на правна сигурност, на добра администрация и на недопускане на дискриминация?

   г) Понятието „dydis“ [„ниво“], употребено в член 1в [от Регламент № 1259/1999], същото значение ли има като понятието „lygis“ [„равнище“] в член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009?

3) Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен и Работен документ DS/2011/14/REV2, които не са публикувани в *Официален вестник на Европейския съюз* и не са надлежно мотивирани (те са приети само въз основа на презумпцията, че през 2012 г. е изравнено равнището на директните плащания в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите), в противоречие ли са с Акта за присъединяване от 2003 г. и с принципите на правото на Европейския съюз, и по-специално принципите на правна сигурност, на защита на оправданите правни очаквания и на добра администрация? При утвърдителен отговор, трябва ли член 1, параграф 4 от Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен да бъде отменен като противоречащ на Регламент № 73/2009 и Акта за присъединяване от 2003 г.?“.

По преюдициалните въпроси

По първия въпрос, букви а) и б)

48 С първия въпрос, букви а) и б) запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали член 7, параграф 1, член 10, параграф 1 и член 121 от Регламент № 73/2009 трябва да се тълкуват така, че изразът „равнище на директните плащания, приложимо в държавите членки, различни от новите“ да се разбира в смисъл, че посоченото равнище за 2012 г. е 90 % от равнището на всички директни плащания, както и изразът „равнище на директните плащания в новите държави членки“ да се разбира в смисъл, че последното равнище за 2012 г. е равно на това в държавите членки, различни от новите.

49 Утвърдителен отговор на този въпрос би означавал, че съгласно членове 7, 10 и 121 от същия регламент модулацията е приложима за директните плащания за земеделските стопани в новите държави членки, а съгласно член 132 от този регламент — за ДНДП.

50 Безспорно е, че не само сумите на плащанията за посочените земеделски стопани за 2012 г. са били по-ниски от тези за стопаните в държавите членки, различни от новите, но също и че сумите са били различни вътре в двете групи държави членки.

51 При все това член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009, като установява връзка между съответните равнища на директните плащания в тези две групи държави членки, предвижда, че е установено общо равнище, въпреки съществуващите значителни разлики между сумите на директните плащания във всяка от тези две групи държави членки, които не позволяват да се определи общо равнище като средна стойност на съответните суми.

52 След като в правото на Съюза не се определя смисълът на израза „равнище на директните плащания, приложимо в държавите членки, различни от новите“, употребен в членове 10 и 121 от Регламент № 73/2009, той следва да се тълкува с оглед на неговия контекст и целите, преследвани от законодателя на Съюза (вж. в този смисъл решение Szatmári Malom, C-135/13, EU:C:2014:327, т. 31 и цитираната съдебна практика).

53 В това отношение следва да се припомни, че в правната уредба на Съюза посоченото равнище се споменава за първи път в Акта за присъединяване от 2003 г., за да бъде уредено постепенното въвеждане на директните плащания в новите държави членки.

54 Това постепенно, а не незабавно прилагане на посочените плащания в новите държави членки има за цел да не се забави преструктурирането на земеделието и да не се създаде значителна несъразмерност на доходите и социално неравновесие поради отпускането на помощи, които не са пропорционални на нивото на доходите на земеделските производители и изобщо на населението (вж. в този смисъл решения Bábolna, C-115/10, EU:C:2011:376, т. 34 и Полша/Съвет, C-273/04, EU:C:2007:622, т. 69).

55 Макар, видно от графика за въвеждане, посочен в глава 6 от приложение II към Акта за присъединяване от 2003 г., директните плащания за земеделските стопани в новите държави членки все още да представляват определен процент от „равнището, приложимо“ в държавите членки, различни от новите, те са изчислени по съвсем самостоятелен начин.

56 Така базовата площ е определена в посочената глава 6, докато годишните горни граници и правилата за определяне на плащанията в рамките на СЕПП са установени в Регламент № 1782/2003, след като са били добавени в него съответно с Решение 2004/281 и с Регламент № 583/2004.

57 Следва да се приеме, че равнището, което директните плащания в новите държави членки трябва да достигнат през 2013 г., а именно 100 % от сумите, прогнозирани посредством посочените по-горе референтни данни за 2003 г., не зависи от реалното равнище на директните плащания. Следователно намерението на законодателя на Съюза не е да се изравнят номиналните равнища, а да се стигне до абстрактно равнище от 100 %, като същевременно се допуска то да доведе до различни суми във всяка държава членка.

58 Безспорно, както отбелязва запитващата юрисдикция, от 2003 г. насам базовата площ в Литва се е увеличила повече от два пъти, като по този начин е намаляла сумата на директните плащания на хектар. Това обстоятелство обаче, което засяга само сумите на директните плащания индивидуално за всеки земеделски стопанин, остава без значение за функционирането на въведения механизъм, съгласно който горната граница на директните плащания постепенно се покачва до 100 %.

59 Като се има предвид обаче, че така изискваната връзка между съответните равнища на директните плащания произтича от Акта за присъединяване от 2003 г. и следователно от разпоредбите на първичното право (вж. в този смисъл решение Парламент/Съвет, C-413/04, EU:C:2006:741, т. 43), тя трябва да се приема за установена при тълкуване на Регламент № 73/2009, тъй като той отразява разпоредбите на приложение II към посочения акт за присъединяване.

60 При това положение не могат да се приемат изтъкнатите от запитващата юрисдикция доводи, които са подкрепени от жалбоподателите в главното производство и правителството на Литва и с които се цели да се оспори еквивалентността по смисъла на член 10 от Регламент № 73/2009 на равнищата на директните плащания, приложими съответно в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите, поради обстоятелството, че вследствие на неприложимостта на модулацията за директните плащания под 5 000 EUR сумата на директните плащания за 2012 г. в държавите членки, различни от новите, действително е — въпреки модулацията от 10 % — по-висока от равнището от 90 % от всички директни плащания, а това е равнището, категорично достигнато в новите държави членки.

61 Всъщност, след като равнището на директните плащания, приложимо преди модулацията, е от 100 %, независимо от действително изплатените суми в различните държави членки, общата модулация от 10 %, предвидена в член 7, параграф 1 от Регламент № 73/2009, трябва да се разглежда като намаление по смисъла на член 10, параграф 1 от този регламент, което следва да се вземе предвид при констатиране на еквивалентността на приложимите равнища на директните плащания.

62 За сметка на това отчитането на последиците от тези изчисления за номиналните суми би повдигнало, освен въпроса за броя на земеделските стопани, получаващи под 5 000 EUR съответно в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите, и въпроса за съществената разлика между сумите на съответните директни плащания на хектар, като поради това прави невъзможно абсолютното сравнение между равнището на плащанията в тези две групи държави членки. Изборът на абстрактния критерий за приложимото равнище на директните плащания позволява да се избегнат такива съображения.

63 С оглед на всичко изложено по-горе на първия въпрос, букви а) и б) следва да се отговори, че член 7, параграф 1, член 10, параграф 1 и член 121 от Регламент № 73/2009 трябва да се тълкуват така, че изразът „равнище на директните плащания, приложимо в държавите членки, различни от новите“ да се разбира в смисъл, че посоченото равнище за 2012 г. е 90 % от равнището на всички директни плащания, както и изразът „равнище на директните плащания в новите държави членки“ да се разбира в смисъл, че последното равнище за 2012 г. е равно на това в държавите членки, различни от новите.

По първия въпрос, буква в) и втория въпрос, букви а) и б)

64 С първия въпрос, буква в) и втория въпрос, букви а) и б) запитващата юрисдикция иска да установи дали са невалидни последната част на член 10, параграф 1, член 132, параграф 2, краят на последната алинея от Регламент № 73/2009, Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен и Работен документ DS/2011/14/REV2.

65 По отношение на Работен документ DS/2011/14/REV2 следва в самото начало да се отбележи, че видно от шесто съображение от Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен, то е прието по-специално с оглед на съдържанието на този работен документ. При това положение в случая е достатъчно да се провери валидността на посоченото решение, като няма основание да се проверява отделно валидността на работния документ.

Съвместимост с Акта за присъединяване от 2003 г.

66 Първо, според запитващата юрисдикция твърдяното нарушение на Акта за присъединяване от 2003 г. произтича от факта, че посоченият акт не предвижда модулация на директните плащания от Съюза, нито намаление на ДНДП в новите държави членки, поради което прилагането по силата на разглежданите разпоредби на модулация в новите държави членки за 2012 г., тоест преди да бъде достигнато равнище на директните плащания от 100 %, е в противоречие с постигнатото през 2003 г. споразумение, съгласно което директните плащания трябва да достигнат посоченото равнище през 2013 г.

– Директните плащания от Съюза

67 В самото начало е важно да се припомни, че с постепенното въвеждане на директните плащания от Съюза в новите държави членки не се е целяло постигането на еквиваленти суми съответно в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите. Както е видно от точки 53 и 54 от настоящото решение, целта е била да не се нарушава развитието на земеделието в новите държави членки, като се въвеждат без преходен период помощи на предварително определено равнище за всяка от тези държави членки.

68 С оглед на тази конкретна цел установеният с Акта за присъединяване от 2003 г. режим по принцип допуска за новите държави членки да се приложи обща реформа, каквато е модулацията, предназначена да подобри функционирането на ОСП във всички държави членки, като се постигне по-добро равновесие между инструментите, създадени с цел поощряване на устойчивото земеделие, и тези за насърчаване на развитието на земеделието.

69 Макар Актът за присъединяване от 2003 г. да не е уредил въпроса за прилагането на модулацията в новите държави членки, това се дължи на факта, че реформата на ОСП, с която е въведена модулацията, е извършена успоредно с преговорите за присъединяването на новите държави членки. Всъщност, както отбелязва генералният адвокат в точка 91 от заключението си, модулацията е въведена с Регламент № 1782/2003 след сключването на Акта за присъединяване от 2003 г. и член 12а от Регламент № 1782/2003, с който се урежда модулацията в новите държави членки, е добавен към него с Регламент № 583/2004. Възможността за въвеждането на такива изменения на достиженията на правото на Общността, приложими за посочените държави членки, е изрично предвидена в членове 23 и 57 от Акта за присъединяване от 2003 г.

70 Макар евентуалното прилагане на модулацията за директните плащания в новите държави членки само по себе си да не е оспорено в главното производство, запитващата юрисдикция иска да се установят условията за това прилагане.

71 В това отношение е безспорно, че съдържанието на член 12а от Регламент № 1782/2003 е възпроизведено и уточнено в член 10 от Регламент № 73/2009 в два аспекта. От една страна, този член изисква да се отчитат последиците от модулацията в държавите членки, различни от новите, за да се констатира, че равнището на директните плащания в новите държави членки вече е поне еквивалентно на приложимото в първата група държави. От друга страна, от този член следва, че процентът, който трябва да се вземе предвид за целите на модулацията във втората група държави, се свежда до разликата между съответните равнища на директните плащания.

72 С последното правило се цели да се гарантира, както е уточнено в съображение 17 от Регламент № 73/2009, че модулацията няма да доведе до намаляване на нетната сума, изплащана на земеделски стопанин от нова държава членка, под размера на сумата, която трябва да бъде изплатена на такъв земеделски стопанин от държава членка, различна от новите държави членки.

73 Както полското правителство и Комисията основателно отбелязват в писмените си становища, съгласно това правило приложимостта на модулацията за 2012 г. не е довела до намаляване на директните плащания под 300 000 EUR, изплатени в новите държави членки, поради факта че разликата между съответните равнища е била нула.

74 За сметка на това прилагането за 2012 г. на модулация за директните плащания в новите държави членки действително е довело до намаление от 4 % на сумите над 300 000 EUR. Безспорно това намаление може да увеличи съществуващата значителна разлика между сумите на директните плащания на хектар съответно в новите държави членки и в държавите членки, различни от новите. При все това равнището на тези суми, постигнато след посоченото намаление в новите държави членки, ще остане много по-високо от равнището, приложимо в държавите членки, различни от новите, където модулацията е от порядъка на 14 %.

75 Ето защо следва да се приеме, че член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 във връзка с член 10, параграф 2 и съображение 17 от посочения регламент допринася за осъществяване на целта във всички държави членки да се постигне по-добро равновесие между поощряването на устойчивото земеделие и насърчаването на развитието на земеделието — цел, която се вписва в очертаната с Акта за присъединяване от 2003 г. нормативна рамка.

76 При това положение следва да се констатира, че последната част на член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009 е съвместима с Акта за присъединяване от 2003 г., доколкото позволява да се приложи — посредством отчитането на последиците от модулацията в държавите членки, различни от новите — схемата на модулация на директните плащания от Съюза във всички държави членки за 2012 г.

– ДНДП

77 Съгласно член 132, параграф 2 от Регламент № 73/2009 общото директно подпомагане, което земеделският стопанин може да получи в новите държави членки, включително всички ДНДП, не следва да превишава равнището на директното подпомагане, на което земеделският стопанин би имал право по линия на съответното директно плащане, прилагано към дадения момент в държавите членки, различни от новите, като се отчита прилагането на член 7 във връзка с член 10 от посочения регламент.

78 Макар с глава 6, точка 27, буква б) от приложение II към Акта за присъединяване от 2003 г. тази забрана за превишаване вече да е била въведена в член 1в от Регламент № 1259/1999, изискването в това отношение да се отчитат последиците от модулацията в държавите членки, различни от новите, е установено едва с посочения член 132, параграф 2.

79 Поради това изискване Комисията е приела, че модулацията трябва да се прилага за ДНДП в Литва за 2012 г.

80 Макар да следва да се приеме по съображенията, вече обосновали модулацията само за директните плащания от Съюза съгласно последната част на член 10, параграф 1 от Регламент № 73/2009, че развитието в прилагането на модулацията за всички директни плащания за земеделските стопани в новите държави членки по принцип е съвместимо с Акта за присъединяване от 2003 г., преценката на законосъобразността на конкретните условия за това прилагане, уредени в Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен, изисква член 132 от Регламент № 73/2009 да бъде тълкуван в съответствие с Акта за присъединяване от 2003 г.

81 В това отношение следва да се отбележи, че разрешението на Комисията, което обуславя предоставянето на ДНДП съгласно параграф 6 от посочения член, зависи от конкретна и подробна проверка на съответните плащания — проверка, чиито етапи вече са били уредени в член 1в, който е добавен в Регламент № 1259/1999 с глава 6.A, точка 27, буква б) от приложение II към Акта за присъединяване от 2003 г. От тази разпоредба следва, че условията за прилагане на модулацията са различни в зависимост от избраната от новата държава членка схема за плащане, а именно схема за единно плащане (СЕП) или СЕПП.

82 Всъщност, макар и член 1в, и член 132, параграф 2 от Регламент № 73/2009 по принцип да се отнасят до всички нови държави членки, от параграф 4 от всеки от тези членове следва, че новата държава членка, която прилага СЕПП, може да отпуска допълнителна национална пряка помощ съгласно условията, посочени в параграфи 5—8 от всеки от споменатите членове.

83 В съответствие с легитимния мотив за прилагане от 2012 г. на схемата на модулацията в новите държави членки, включително — както подсказва съображение 17 от Регламент № 73/2009 — за ДНДП, механизмът за намаление на сбора от директните плащания от Съюза и ДНДП трябва да бъде приведен в съответствие с този за модулация само на директните плащания от Съюза.

84 Следователно, що се отнася до посочения сбор, намаленията трябва да бъдат взети предвид само когато е приложима модулацията за директните плащания от Съюза. Доколкото съгласно член 10, параграф 2 от Регламент № 73/2009 модулацията не е приложима за плащанията под 300 000 EUR, за ДНДП също не трябва да се прилагат намаленията.

85 След като, както бе отбелязано в точка 73 от настоящото решение, член 7, параграф 1 от Регламент № 73/2009 не се прилага в новите държави членки, то тогава се прилага само член 7, параграф 2 от този регламент и поради това е приложимо единствено намаление с 4 процентни пункта за сумите, които надхвърлят 300 000 EUR.

86 Като обаче налага прилагането на модулация за 2012 г. за земеделските стопани, получаващи директни национални плащания и директни плащания от Съюза в общ размер между 5 000 EUR и 300 000 EUR, Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен не зачита паралелизма между модулацията на директните плащания и тази на ДНДП.

87 От това следва, че Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен трябва да бъде обявено за невалидно.

Съвместимост с изтъкнатите общи принципи

88 След като е установено, че Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен е в противоречие с Акта за присъединяване от 2003 г., вече не е необходимо да се проверява съвместимостта на това решение с общите принципи, изтъкнати от запитващата юрисдикция.

89 Що се отнася до членове 10 и 132 от Регламент № 73/2009, от акта за преюдициално запитване не става ясно по какъв начин тези разпоредби биха могли да накърнят посочените принципи на правото на Съюза, с изключение на този на недопускане на дискриминация.

90 По отношение на последния принцип следва все пак да се отбележи, че предвид факта, че състоянието на земеделието в новите държави членки е коренно различно от това в държавите членки, различни от новите, поради което не може да се извърши надлежно сравнение (решение Полша/Съвет, C-273/04, EU:C:2007:622, т. 87 и 88), конкретните разпоредби на членове 10 и 132 от Регламент № 73/2009, приети с оглед на легитимния мотив за прилагане от 2012 г. на схемата на модулацията в новите държави членки, не накърняват принципа на недопускане на дискриминация.

91 От посоченото по-горе следва, че на първия въпрос, буква в) и втория въпрос, букви а) и б) трябва да се отговори, че Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен е невалидно, но че при разглеждането на посочените въпроси не са установени никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на последната част на член 10, параграф 1 и на член 132, параграф 2, края на последната алинея от Регламент № 73/2009.

По втория въпрос, буква в)

92 С втория въпрос, буква в) запитващата юрисдикция иска по същество да се установи дали член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009, в редакцията му след поправката, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* на 18 февруари 2010 г., е невалиден, доколкото направеното с поправката изменение не е от техническо естество и текстът е основно изменен.

93 В самото начало следва да се припомни, че при тълкуването на разпоредба на правото на Съюза трябва да се взема предвид не само нейният текст, но и контекстът ѝ и целите на правната уредба, от която тя е част (решение Rosselle, C-65/14, EU:C:2015:339, т. 43 и цитираната съдебна практика).

94 Следва да се отбележи, че текстът на член 132, параграф 2 от Регламент № 73/2009 е поправен на всички официални езици на Съюза. В първоначалната редакция на член 132, параграф 2, последна алинея на всички официални езици на Съюза се споменава 2012 г., като в текста на някои езици тя е посочена в началото на тази алинея, а в други — в нейния край.

95 Текстът на литовски език е от първата категория, като преди поправката годината е посочена в началото на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009. Нанесената поправка се изразява в това, че изразът „от 2012 г.“ вече не се намира в началото на тази алинея, а е преместен в края на посочената алинея между думите „се отчита“ и „прилагането на член 7, параграф 1 във връзка с член 10“.

96 Както основателно отбелязва Комисията, посочването на 2012 г. в началото на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009 може да наведе на мисълта, че тази разпоредба трябва да се тълкува в смисъл, че забраната за превишаване се отнася единствено до 2012 г., а това тълкуване е несъвместимо с целта на посочената разпоредба.

97 Поради това следва да се приеме, че с поправката, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* на 18 февруари 2010 г., само се изяснява смисълът и тя не се отразява на обхвата на съответната разпоредба.

98 Ето защо на втория въпрос, буква в) следва да се отговори, че при разглеждането на посочения въпрос не са установени никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009 в редакцията му след поправката, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* на 18 февруари 2010 г.

По втория въпрос, буква г)

99 С втория въпрос, буква г) запитващата юрисдикция иска да установи дали понятието „dydis“ в текста на литовски език („ниво“), употребено в член 1в, параграф 2, последна алинея от Регламент № 1259/1999, добавен в Регламента с Акта за присъединяване от 2003 г., има същото значение като понятието „lygis“ („равнище“) в член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009.

100 В самото начало следва да се припомни, че посоченият член 132 по същество установява същите правила като член 143в от Регламент № 1782/2003, който от своя страна възпроизвежда мерките по член 1в от Регламент № 1259/1999.

101 Релевантното понятие на литовски език, употребено в член 143в, параграф 2, последна алинея от Регламент № 1782/2003 и в член 1в, параграф 2, последна алинея от Регламент № 1259/1999, е „dydis“. Това понятие е променено едва при приемане на Регламент № 73/2009, в член 132, параграф 2, последна алинея от който се използва понятието „lygis“.

102 За сметка на това в текста на член 1в, параграф 2, последна алинея от Регламент № 1259/1999 и на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009 на редица други езици използваните понятия по същество са останали непроменени. Това важи по-специално за текстовете на испански, немски, английски, френски, италиански и португалски език.

103 При все това съгласно постоянната съдебна практика формулировката, използвана в текста на правна разпоредба на Съюза на един от езиците, не може да служи като единствена основа за тълкуването на разпоредбата или да ѝ се отдава предимство пред текстовете на останалите езици. Всъщност разпоредбите на правото на Съюза трябва да се тълкуват и прилагат по еднакъв начин с оглед на текста им на всички езици на Съюза. В случай на несъответствия между текстовете на различните езици на разпоредба от правото на Съюза тя трябва да се тълкува в зависимост от общата структура и целите на правната уредба, от която е част (решение Ivansson и др., C-307/13, EU:C:2014:2058, т. 40).

104 В това отношение следва да се отбележи, че нито структурата, нито целите на Регламент № 73/2009 подкрепят различно тълкуване спрямо предходните текстове, което да отчита замяната на понятието „dydis“ с понятието „lygis“. Напротив, в съображение 48 от този регламент се посочва, че „[у]словията за отпускане на [ДНДП] следва да бъдат запазени“.

105 Следователно трябва да се приеме, че смяната на понятията, употребени в текста на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009 на литовски език, спрямо използваните в съответните членове от предходните регламенти не променя смисъла на тази алинея. Както отбелязва генералният адвокат в точка 142 от заключението си, тази констатация се подкрепя и от факта, че член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009 възпроизвежда мерките, предвидени в глава 6.А, точка 27, буква б) от приложение II към Акта за присъединяване от 2003 г.

106 Ето защо на втория въпрос, буква г) следва да се отговори, че понятието „dydis“, употребено в текста на литовски език на член 1в, параграф 2, последна алинея от Регламент № 1259/1999, добавен в регламента с Акта за присъединяване от 2003 г., има същото значение като понятието „lygis“, използвано в текста на литовски език на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009.

По третия въпрос

107 С третия въпрос запитващата юрисдикция иска по същество да установи дали Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен е невалидно по причини, свързани с мотивирането му и с липсата на публикуване в *Официален вестник на Европейския съюз*.

108 Предвид направената в точка 87 от настоящото решение констатация, че решението за изпълнение е невалидно, не следва да се отговаря на този въпрос.

По съдебните разноски

109 С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред запитващата юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски. Разходите, направени за представяне на становища пред Съда, различни от тези на посочените страни, не подлежат на възстановяване.

По изложените съображения Съдът (четвърти състав) реши:

1) Член 7, параграф 1, член 10, параграф 1 и член 121 от Регламент (ЕО) № 73/2009 на Съвета от 19 януари 2009 година за установяване на общи правила за схеми за директно подпомагане в рамките на Общата селскостопанска политика и за установяване на някои схеми за подпомагане на земеделски стопани, за изменение на регламенти (ЕО) № 1290/2005, (ЕО) № 247/2006, (ЕО) № 378/2007 и за отмяна на Регламент (ЕО) № 1782/2003 трябва да се тълкуват така, че изразът „равнище на директните плащания, приложимо в държавите членки, различни от новите“ да се разбира в смисъл, че посоченото равнище за 2012 г. е 90 % от равнището на всички директни плащания, както и изразът „равнище на директните плащания в новите държави членки“ да се разбира в смисъл, че последното равнище за 2012 г. е равно на това в държавите — членки на Европейската общност към 30 април 2004 г.

2) Решение за изпълнение C(2012) 4391 окончателен на Комисията от 2 юли 2012 година за разрешаване на допълнителните национални директни плащания в Литва за 2012 г. е невалидно, но при разглеждането на преюдициалните въпроси не са установени никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на последната част на член 10, параграф 1 и на член 132, параграф 2, края на последната алинея от Регламент № 73/2009.

3) При разглеждането на посочените въпроси не са установени никакви обстоятелства, които могат да засегнат валидността на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009 в редакцията му след поправката, публикувана в *Официален вестник на Европейския съюз* на 18 февруари 2010 г.

4) Понятието „dydis“, употребено в текста на литовски език на член 1в, параграф 2, последна алинея от Регламент (ЕО) № 1259/1999 на Съвета от 17 май 1999 година за установяване на общи правила за схемите за директно подпомагане в рамките на

общата селскостопанска политика, добавен в регламента с Акта относно условията на присъединяването на Чешката република, Република Естония, Република Кипър, Република Латвия, Република Литва, Република Унгария, Република Малта, Република Полша, Република Словения и Словашката република и промените в Учредителните договори на Европейския съюз, има същото значение като понятието „lygis“, използвано в текста на литовски език на член 132, параграф 2, последна алинея от Регламент № 73/2009.

Подписи